

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון ט' • ש"פ ויקהל תשע"א

שמחת הנפש

בעיניו ביותר: לפני התפלה, לפני כל הענינים - לשמחה זו מה עושה?! ושאל אצל הבארדיטשוב'ער לפשר השמחה, והשיב לו, שבהגיעו לברכה "שלא עשני גוי", התבונן בהאושר ("דער גליק") שזכה אליו, דכיון שמברכים "שלא עשני כו", משמע, שהי יכול להיות באופן אחר... וכיון שהכיר ("אז ער האט זיך געכאפט") בהאושר שלו, יצא מיד בריקוד מרוב שמחה!

אין צורך בהתבוננות ארוכה על זה, כי אם, פשוט לשמוע ("צוהערן זיך") פירוש המלות, מה הי יכול לקרות, ומה אירע בפועל, שנתנו לו ענין הכי נעלה ללא יגיעה כלל! וכאשר מכיר באושר שאירע לו - אינו צריך להמתין עד שיתפלל וכו', אלא יש לו מיד ממה להיות בשמחה.

תו"מ ח"ח ע' 172

השמחה בצאתו משביית נה"ב ויהודו בהקב"ה

וזאת תהיה עבודתו כל ימיו בשמחה רבה היא שמחת הנפש בצאתה מהגוף המתועב ושבה אל בית אביה כנעוריה בשעת התורה והעבודה וכמארז"ל להיות כל ימיו בתשובה ואין לך שמחה גדולה כצאת מהגלות והשביה כמשל בן מלך שהיה בשביה וטוחן בבית האסורים ומנוול באשפה ויצא לחפשי אל בית אביו המלך ואף שהגוף עומד בשיקוצו ותיעובו וכמ"ש בזהר דנקרא משכא דחויא כי מהותה ועצמותה של הנפש הבהמית לא נהפך לטוב ליכלל בקדושה מ"מ תיקר נפשו בעיניו לשמוח בשמחתה יותר מהגוף הנבזה שלא לערבב ולבלבל שמחת הנפש בעצבון הגוף... וע"ז נאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב:

תניא פרק לא

"ענין השמחה הוא ... להתענג תענוג גדול בגדלות הבורא" • תחבולת היצר להפילו במרה שחורה

תקמ"ח

אך זאת עצה היעוצה לחתפלל בשמחה גדולה עד אין קץ ואז ממילא יתפרדו כל מחשבות און. כי גם אם יעלו ירדו ויפלו מיד כמוץ לפני רוח ומלאך השם דוחה. וענין השמחה הוא כדכתיב ישמח ישראל בעושי להתענג תענוג גדול בגדלות הבורא משבחים המוזכרים בסידור התפלה. כאלו רואה בעיניו גדלות מלך ב"ץ המתגלה ביקר תפארת גדולתו וכבוד מלכותו לאין קץ שהכל ששים ושמחים ומתענגים לרוץ לקראתו לראותו וכביכול ממש בשעת התפלה ומכריזים צאינה וראינה במלך שלמה גו' והוא עת רצון לאסתכלא ביקרא דמלכא

השמחה של יהודי הוא "שלא עשני גוי"...

ש"פ בהו"ב תשי"ג

שמחה - הרי זה ענין השיך לכל אחד. ויש על מה לשמוח: כאשר יהודי מתבונן ב"מה יפה ירושתנו" דכאו"א מישראל, שישנו ענין הכי נעלה שמקבל בירושה ללא יגיעה כלל - הרי בודאי יש על מה לשמוח.

- מספרים על הרה"צ ר' לוי יצחק מבארדיטשוב, שפעם נכנס אליו יהודי (סתם יהודי, או א' מתלמידיו) בבוקר באמרו ברכות השחר, וראה אותו רוקד מרוב שמחה. והי' הדבר תמוה

דרך החסידים

דרכם של חסידים חב"ד לדורותיהם
מפיהם ומפי כתבם

אי אפשר לשמוח בלי חסידות

החסיד הר"ר יהושע (בהר"ר חיים דוד) ליין

הר"ר יהושע בהר"ר חיים דוד ז"ל ליין, שר"ב מנעוויל, היה בעל כשרונות מעולים, וביל זכרון נפלא, בקי בש"ס, בארבעה טורים, ובליקוטי תורה, ובעל ידיעה גדולה בכל ספרי דא"ח שנדפסו אז, והיה לומד בקביעות תורת חיים וכו'. כאשר יסדו בעיר דאקשיץ (פלך מינסק) מחלקת ישיבת תומכי תמימים מליובאוויטש, בשליחות כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, היה המשפיע והמשגיח בלימוד דא"ח ולימוד נגלה. גם אני הייתי בדאקשיץ תחת השגחתו והדרכתו שנה אחת ויותר.

בחול-המועד סוכות, לאחר תפלת ערבית בבית הכנסת, הלכו עמו כל בחורי הישיבה לשמוח בשמחת בית השואבה, לשבת בהתועדות (פארבריינגען) וכו'. הם נכנסו לסוכה, וגם הוא נכנס ואמר: איזו שמחת בית השואבה יכולה להיות – אם לא ילמדו מקודם את המאמר "ושאבתם" בליקוטי תורה?! הביאו ספרי לקו"ת, למדו כשעה ויותר, ואח"כ הביאו משקה ושמוחו ורקדו, כנהוג, עד שעה מאוחרת מאד בלילה.

(בשעת מעשה לא חשבו על זה כל כך שלמדו המאמר הנ"ל בלקו"ת, אך לאחר זמן, כאשר הנני נזכר על כך ובחשבי בזה מעט, הבנתי, שאין הכוונה שדוקא לפני ההתועדות בחוהמ"ס בשמחת בית השואבה, ילמדו אז המאמר "ושאבתם", ובזה יוצאים ידי חובתם ויכולים לגשת אל השמחה – אלא הכוונה היא, שצריך להיות לימוד החסידות במשך כל השנה, כל אחד ואחד לפי יכולתו, ואז בהגיע ימי החג בשמחת בית השואבה – לומדים גם המאמר "ושאבתם", ואז שייכים לשמחה, והשמחה היא שמחה אמיתית ופנימית – הערת הכותב)

לקוטי סיפורים פערלאוו מדור חסידים סיפור ה

לזכות אלעזר בן בילא פלברבאום

לרפו"ש בקרוב ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ברוח ובגשם,
לאריכות ימים ושנים טובות

נדבת בנו ר' צבי גרשון שי'

ולהתענג בתענוגים מזוי כבודו וגדלו. אך חרדה ילבש ביראה.
וזהו לחחיות רוח שפלים וד"ל.

אך צריך תחלה להעביר מלבו כל יגון ואנחה וכל שמץ עצבות, והעצה היעוצה לזה להכניס בלבו יגון ואנחה קודם התפלה ולשבור לבו על כל ח"נ ולבכות עליהם בדמעות שליש ולבקש מחילה גמורה מה, בקול בכיה ולאמר מזמור נ"א. ואזי ע"י הבכי יסיר היגון מלבו ויהיה שש ושמח בבטחונו בה' כי בלי שום ספק בעולם ימחל לו כל עונותיו בשעה זו, כדכתיב באשר הוא שם, פי' שבכל עת שהאדם מהרהר בתשובה ומבקש מחילה נמחלו לו כל עונותיו ברגע זו ואף אם חוזר לסורו וחוזר ומבקש מהילה, אפילו אלף פעמים כן, נמחל לו בכל פעם הכל ברגע זו...

ונכון יהיה לבו בטוח בה' כי אם כה יעשה וירגיל עצמו זמן מה יתהפך לבריה הדשה וה' יהיה בעזרו. וחי נפש אחי כי נפש מעל' חולה מאד בחולת המרה שחורה וזהו תחבולות היצר בערמה ובמרמה כאלו לש"ש. ושקר דבר כי נראה בחוש שבתאוות גשמיות הלב שמח. ובעבודת הבורא היצר מזכיר עון וכל ח"נ להתפש ברשתו כדכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב.

אג"ק אדה"ז ח"א ע' מ

הדרך לשמחה כפשוטה – הוספה בלימוד התורה וקיום המצוות

אד"ר תשנ"ב

יעדער איינער זאל מוסיף זיין אין כל עניני שמחה, הן בנוגע צו זיך אליין, און הן בנוגע צו משמח זיין אנדערע (כידוע אז שלימות ענין השמחה איז דוקא מיט אנדערע צוזאמען),

ולכל לראש – דורך מוסיף זיין אין "פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, און תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – קיום המצוות בהידור.

ועוד וגם זה עיקר – אז דורך מרבין בשמחה בתומ"צ זאל עס ארויסקומען אין מרבין בשמחה בפשטות, אויך אין און דורך ענינים גשמיים (כמדובר לעיל), אז דער אויפטו פון אדר איז אז אויך אין דער וועלט זאל זיין "בריא מזל" – ווי אנגעוויזן ע"פ השו"ע.

ספר השיחות תשנ"ב ח"ב ע' 391

לקבל עלון זה באימייל, נא להודיע:

HaderechHayeshara@gmail.com